

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาถึงที่มาเกี่ยวกับรูปแบบช่องแสงอุโบสถและวิหารในสมัยอยุธยา รวมถึงเทคนิคต่างๆ ในการทำอีกทั้งยังศึกษาถึงสาเหตุที่ช่องแสงอุโบสถและวิหาร ในสมัยอยุธยาได้หมดความนิยมลงไป

ข้อสมมุติฐานของการวิจัยมีดังนี้

การก่อสร้างอาคารประเภทโบสถ์หรือวิหารนั้น หากต้องการให้มีแสงเข้าสู่ภายในอาคารก็จำต้อง มีการเจาะช่องแสงเกิดขึ้น ซึ่งการเจาะช่องแสงนั้นอาจทำการเจาะเป็นช่องลูกกรง หรือทำออกมาในรูปแบบของหน้าต่างเปิดกว้างก็ได้

สำหรับช่องแสงในสมัยอยุธยานั้นระยะแรกๆ ที่มีการทำช่องแสงแบบซี่ลูกกรงอาจเนื่องมาจาก ความต้องการเฉลี่ยพื้นที่ในการรับน้ำหนักของผนัง อาจเพราะช่างคงยังไม่มีควมชำนาญพอที่จะสร้างช่องหน้าต่างแบบเปิดกว้างได้ ต่อมาจึงได้คลี่คลายรูปแบบของช่องแสงออกมาในลักษณะของงานประดับมากยิ่งขึ้น

จนถึงช่วงปลายของสมัยอยุธยา ที่มีวิทยาการจากต่างชาติเข้ามา อาจยังผลให้การทำรูปแบบของช่องแสงมีลักษณะเป็นช่องหน้าต่าง เช่นเดียวกับทางฝรั่งเศสหรือทางเปอร์เซีย และความนิยมใหม่นี้ก็กลายเป็นแบบแผนของช่องหน้าต่างตราบนจนปัจจุบัน

This research aims to study the origin of the styles and technical making of window of the ordination hall and vihara in the Ayudhaya period. The other objective is to analyze why the styling of window of the ordination hall and vihara in the Ayudhaya period has become unpopular.

The conclusion of this research are stated below ;

To let the light into buildings, such buildings as ordination hall and vihara are needed to be opened. Therefore, the opening in the window has been made, including bars of balustrade or wide-opened panel.

In the early period of Ayudhaya, the opening in the window had been made in the style of bars of balustrade because it was required to share equally in bearing the weight of the wall. In case of less skilled craftsman, the window could not be made to wide-opened panel. Later, the styling of window was developed more decorated.